

pogledu i uzimanja u obzir razdoblja provedenog na radu prije dobi od 18 godina i napredovanja u stupnju plaće, te posljedično, davanje novčane naknade diskriminiranom ugovornom osoblju u visini razlike između iznosa plaće koju bi dotični član ugovornog osoblja trebao primiti da se prema njemu nije postupalo diskriminatorno i iznosa plaće koju je stvarno primio.

3. Članak 45. UFEU-a i članak 7. stavak 1. Uredbe (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji, treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis na temelju kojeg se za utvrđivanje radnog staža člana ugovornog osoblja u sustavu plaća u cijelosti uzimaju u obzir prethodna razdoblja rada ostvarena u okviru radnog odnosa s teritorijalnom jedinicom ili općinom države članice Europskog gospodarskog prostora, Republike Turske ili Švicarske Konfederacije, tijelom Europske unije ili pak s međunarodnom organizacijom koje je Republika Austrija članica, ili s drugim sličnim subjektima, dok se sva druga razdoblja prethodnog rada uzimaju u obzir samo do ukupno najviše deset godina i u mjeri u kojoj su relevantna.

(¹) SL C 112, 10. 4. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 8. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht — Austrija) — Martin Leitner protiv Landespolizeidirektion Tirol

(predmet C-396/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Zabrana svake diskriminacije na temelju dobi — Direktiva 2000/78/EZ — Isključenje radnog iskustva stečenog prije dobi od 18 godina — Novi sustav plaća i napredovanja — Zadržavanje različitog postupanja — Pravo na djelotvoran pravni lijek — Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Opravdanja)

(2019/C 230/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Martin Leitner

Tuženik: Landespolizeidirektion Tirol

Izreka

1. Članke 1., 2. i 6. Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja u vezi s člankom 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis, kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku, koji stupajući na snagu retroaktivno, u cilju okončanja diskriminacije na temelju dobi, predviđa prijelaz službenika u službi u novi sustav plaća i napredovanja u okviru kojeg se prva klasifikacija tih službenika određuje s obzirom na njihovu zadnju plaću koju su primili na temelju starog sustava.
2. Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članak 9. Direktive 2000/78 treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis koji, u situaciji poput one u glavnom postupku, smanjuje opseg nadzora koji nacionalni sudovi mogu izvršavati, pri čemu isključuje pitanja povezana s osnovom „prijelaznog iznosa”, koji je izračunan prema pravilima starog sustava plaća i napredovanja.

3. U slučaju da nacionalne odredbe nije moguće tumačiti na način koji je u skladu s Direktivom 2000/78, na nacionalnom je sudu da u okviru svojih nadležnosti osigura pravnu zaštitu koja za osobe proizlazi iz te direktive i da zajamči njezin puni učinak, prema potrebi izuzimajući iz primjene svaku protivnu nacionalnu odredbu. Pravo Unije treba tumačiti na način da ponovna uspostava jednakog postupanja, u slučaju kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku — kada je diskriminacija, koja je u suprotnosti s pravom Unije, utvrđena i tako dugo dok se ne donesu mjere kojima se ponovno uspostavlja jednako postupanje — podrazumijeva davanje službenicima koji su prema starom sustavu plaća i napredovanja u nepovoljnijem položaju istih prednosti kao što su one koje mogu imati službenici koji su prema tom sustavu u povoljnijem položaju, u pogledu i uzimanja u obzir razdoblja provedenog na radu prije dobi od 18 godina i napredovanja u stupnju plaće, te posljedično, davanje novčane naknade diskriminiranim službenicima u visini razlike između iznosa plaće koju bi dotični službenik trebao primiti da se prema njemu nije postupalo diskriminatorno i iznosa plaće koju je stvarno primio.

(¹) SL C 347, 16. 10. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 7. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Symvoulio tis Epikrateias — Grčka) — Monachos Eirinaios, kata kosmon Antonios Giakoumakis tou Emmanouil protiv Dikigorikos Syllogos Athinon

(predmet C-431/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 98/5/EZ — Pristup odvjetničkoj djelatnosti — Monah koji je stekao stručnu kvalifikaciju odvjetnika u državi članici različitoj od države članice primateljice — Članak 3. stavak 2. — Uvjeti za upis kod nadležnog tijela države članice primateljice — Potvrda o upisu kod nadležnog tijela matične države članice — Odbijanje upisa — Pravila odvjetničkog kodeksa — Nespojivost statusa monaha i obavljanja odvjetničke djelatnosti)

(2019/C 230/04)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Symvoulio tis Epikrateias

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Monachos Eirinaios, kata kosmon Antonios Giakoumakis tou Emmanouil

Tuženik: Dikigorikos Syllogos Athinon

Izreka

Članak 3. stavak 2. Direktive 98/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o olakšavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim se odvjetniku koji ima status monaha, i koji je upisan kao odvjetnik kod nadležnog tijela matične države članice, zabranjuje upis kod nadležnog tijela u državi članici primateljici radi obavljanja svoje djelatnosti pod stručnim nazivom iz matične države zbog nespojivosti statusa monaha i obavljanja odvjetničke djelatnosti koju taj propis predviđa.

(¹) SL C 309, 18. 9. 2017.